

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poština plačana v gotovini.

Rokop se na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Redk. macije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik IV.

V Ljubljani, dne 1. januarja 1924.

1. številka

Bolj veselo in srečno novo leto

kakor je bilo staro želimo vsem našim čitateljem, soudujnikom in prijateljem!

Uredništvo in uprava.

K naročbi!

Ako hočemo obdržati list, moramo strniti naše vrste, poiskati vse one, ki še niso naročniki in jih pozvati, da se z novim letom na list naroče.

Kot lep, požrtvovalen in stanovsko zaveden vzgled navajamo tu Sekcijo poštne, telegrafskih in čekovnih činovnikov. Ta organizacija je sklenila, da je naročba na list za vsakega našega člana obvezna, zato bo plačevala naročnino organizacija iz članarine. To je edino prav! Tako bi morali storiti vsi!

Zato članom sekcije ni treba upravi »Poštnega Glasnika« posebej pošiljati naročnine za leto 1924, kdor bi jo poslal, mu jo bomo vrnili.

Vsi drugi naj plačajo naročnino vnaprej vsaj za ¼ leta.

Cena listu ostane za leto 1924 za enkrat neizpremenjena, to je 24 Din.

Za vplačilo prilagamo položnice.

Vse zaostankarje pa pri tej priliki opozarjamo, da poravnajo zaostanke točno 1. januarja 1924.

Istotako prosimo za razširjenje kroga soudujnikov. Dobro je vse, kar je treba popraviti, itak popravimo.

Skušali bomo list v novem letu vsebinsko dvigniti, slekli bomo tudi rokavice, ker metoda z rokavicami se pri nas ne obnese.

Zato na dejo!

Uredništvo in uprava.

Sklep državnih uslužbencev ob novem letu.

Ob zaključku vsakega leta pregledamo bilanco v večnost poteklega leta, časopisi prinašajo vsako leto v svoji zadnji številki razmišljanje o prošlem letu in v prvi številki perspektive za bodoče leto. Po največkrat se premlevajo obrabljene fraze, vedno iste; delajo utis, ko da urednik enostavno prepíše uvodnik iz prejšnjega leta. Saj bravci ne zapazijo, nemara niso čitali lanskega in ne bodo čitali letošnjega.

Tudi naš »Poštni glasnik« se drži teh častitljivih običajev. V 24. številki se poslovijo vsako leto od starega leta. Brez solz in brez sentimentalnosti. Med vrstami čitaš »vrag ž njim! ni bilo vredno, da smo ga dočakali!« Novo leto gledamo sicer z mračnim, nezaupnim, tolikrat prevarjenim očesom, toda na dnu srca vendar še tli majhna iskra upanja, ki nam vzlic vsemu še ni ugasnila. Gorje nam, kadar še ta ugasne, kajti pri vsem beraštvu nam je ostalo to edino — upanje, ki je vir življenja.

Pogled v preteklost zašlega leta pa ni samo mračen in nezaupen, naravnost sovražjen je naš pogled in naša misel ob spominu nanj. Od 365 dni prošlega leta je bilo samo dvanaest lepih, dvanaest prvih v mesecu. Pa kaj dvanaest dni, samo dvanaest hipov v letu je bilo lepih: tisti hip vsakega prvega, ko si štel s tresočo, nevajeno roko tisto državno miloščino, ko si držeč v roki tistih par bankovcev za hip pozabil, da si berač. Naslednji hip si se pa že zavedel, da boš jutri

zopet takisto brez dinarja kakor si bil včeraj. Preračunaš dolgove in razne obveznosti, pa kmalu ugotoviš, da ne držiš v roki, ki predstavlja zaslužek tvojega celomesečnega dela, niti toliko, da bi pokrtil vse svoje izdatke — prejšnjega meseca.

Noben sprevid pogrebecev, nobena procesija za dež, nobena karavana izgubljenih v puščavi ni tako klaverna, tako strašna, tako obupna ko vrsta državnih uslužbencev — od začasnega sluge do nadsvetnika — ki se drenja vsakega prvega okoli blaginikove mize, da prejme svojo plačo za en mesec. Kaj vse lahko čitaš na teh obrazih, v kretanjah, v očeh, v štefju in spravljanju denarja, v govorjenju in smehu. Tudi smeh se namreč sliši, pa to je »Galgenhumor«, ta je najstrašljivejši, ta smeh vpije do neba.

Pa to je šele ena stran, milejša stran grenke sladkosti vsakega prvega. Doma, v družini, pri ženi in otrocih je drugi del vsakomesečne tragedije državnega uslužbenca. Tam doma je žena, ki si jo je bil izbral v lep, upanja in idealov polni uri. Za tovarišico in gospo si jo bil določil, sila današnjih razmer pa jo je napravila za dekle, za sužnjo, za mučenico v družini. Doma so otroci, spočetni in odgajani v nadi, da jih odeneš s solncem prve mladosti, da rastejo v smehu, obilici in zdravju. Ti otroci so danes bledični, sušični in starikavi, zrasli so brez solca in pomladi, brez smeha in mladosti, naravnost v življenje so padli, brez uvoda in predgovora so junaki v sredi tragedije, brez začetka se bližajo koncu.

O Miklavž in Jezušček, kod hodita s svojimi darovi? V naše hiše, k našim družinam, k našim otrokom vaju ni bilo. Koliko let ne more državni uslužbenec napravljati

svoji deci za Miklavža in za Božič pristrčnega otroškega veselja — otrokom in sebi — kakor ga je včasih. Samo senca, samo spomin sv. Miklavža se še obhaja v uradniških družinah. Za zadnjega Miklavža nisi plačal čevljarja in peku si ostal dolžan, samo da si za tiste borne dinarje nakupil suhih češpelj, orehov in par piškotov otrokom uradnika kraljevine SHS.

Božič si pričakoval v upanju na predujem, na trinaesto plačo; praznoval si ga ob praznem drevescu, praznem želodecu in praznem žepu; s črno mislijo v srcu, s kletvo v duši. Tak je bil naš Božič, praznik miru in sreče, praznik veselja in odrešenja.

Silvestrovo si obhajal z nekim zadoščanjem, da je konec tega magnusnega leta. Čutil si — samo še en dan naj bi trajalo, pa bi te zadušilo. Otrokom si pripovedoval povesti, morda o Miklavžu in parklju. Miklavž je že naša stokrat prevarjena, pa vendar še živa vera v boljše. Parkelj je pa finančni minister. Morda bi te otroci ne razumeli, če bi jim govoril o dokladah, pragmatiki in o finančnem ministru. Zato si jim povedal, da je v teh besedah zapopadeno vse črno, vse bridko, vse ponižanje, vse pomanjkanje, očetovi predčasno osiveli lasič, materine rdeče obrbljene oči, lakota, raztrganost, slaba volja, prepiri — vse, vse ima eden in isti izvor.

Vsak dan je slabši, vsak mesec neznošnejši, vsako leto obupnejše. Za vsakega državnega uslužbenca, naj bo višji ali nižji, star ali mlad, samec ali oženjen. Odvzeto mu je vse udobno in prijetno, pred njim zija samo — odpoved, odpoved vsemu in od vsega. Star uslužbenec si je slikal drugačno starost in počitek. Mlad je pa ob vse, kajti ta pa sploh nima ničesar od mladosti, od te edine milosti človeškega življenja, ker jo je prebil ali v vojski, ali jo pa preživlja sedaj v bedi in pomanjkanju. On samo živi leta, ki se matematično štejejo k mladosti, mladost sama pa odhaja mimo njega.

Novo leto. S kakšnimi občutki naj ga začnemo? Z upanjem, z zidanjem gradov v oblake? Z resignacijo, s popolno duševno apatijo — predaj se vetrom, naj gre kamor hoče? Za prvo ni povoda, za drugo še ni čas, kajti mož ne sme obupati, ne sme poginuti brez boja. Ne poraza brez boja! Preden umrješ ti in tvoja družina, pojdi v boj! Junak ali zmaga ali pade v boju. Umirajoči s prošnjo na ustnih, z resolucijo v roki, ne bodo umirali kot junaki. Tako umirajo slabiči, ti so pa itak zapisani poginu in prav je tako. Zato sta samo dve poti: ali smo junaki in zmagamo, ali smo slabiči in čakamo svoj delež — pogin.

Ob vstopu v novo leto mora naša srca prevevati trden sklep: to je bilo zadnje sramotno, beraško leto! V letu 1924 se mora državni uradnik zopet dvigniti, zopet mora postati gospod po ugledu in po zaslužku. Te sramote — še eno tako pasje leto — ne smemo dopustiti, ne smemo doživeti! Za vsako ceno se moramo otresti tega suženjskega, sramotnega, človeka nevrednega životarenja!

ni in stvarni, marveč nepremišljeni in osebnimi motivi. Nevesela pa je tudi zategadelj, ker je bil to deloma tudi predhodnik drugega minusa, ki ga beležijo v naše anale dogodki v avgustu, ko se je pod pritiskom od odzgoraj nalomila moralna moč naše organizacije. Rečemo pa tudi lahko, da smo se izkazali še za nedorastle v bojni organizaciji. In tudi to lahko še brez zamere dodamo, da še ne znamo biti solidarni, da moči organizacije ne znamo ceniti ter da smo v splošnem zapadli vsled tega v precejšnjo letargijo. Bodo že drugi to stvar naredili, — si mislimo ter menimo, da smo s tem svoje delo in svojo dolžnost napram organizaciji izvršili. Čisto človeško in naravno pa je, da ti »drugi« sami vsega ne zmorejo, neglede na to, da to sploh organizacija več ni. Posledica vsega tega pa je, da ni zaželjenih uspehov, vsled česar se zgošča in narašča na periferiji obroč nezadovoljnejšev in blebetačev. Nastaja rivaliteta v neplemenitem smislu. Iz te pa in iz neenotnega programa, iz neorijentiranosti in iz napačnih, nedoločnih smernic, ki jih kanijo vrhu tega uravnati posamezniki kot vodo na svoj mlin še v razne druge pravce, — iz vsega tega se izcimljajo nazadnje v organizaciji osebne spletke. In ne bom rekel nemara preveč, če trdim, da se je vršil na tihem v notranjosti organizacije preteklo leto zakulisni osebni boj, ki je kriv, da ob koncu leta naša organizacija še ni na isti poti, kjer bi bila morala že zdavnaj biti.

O vsem tem in onem sem sem govoril že v svojih člankih tekom leta in ne kaže o starih rečeh preveč govoriti. Ali k vsemu temu pa naj povem še to-le: mi vse preveč jadikujemo nad krivicami, ki se nam gode, obdolžujemo druge faktorje, sebi pa dajemo vesoljno odvezo. Sklicevanje na pravico, javkanje in prošnje in tožbe, besedno dokazovanje in apeli so stvari, ki kaj slabo spadajo v današnjo nasilno dobo. Lepo res ni in moralno tudi ne, če nam par mogotcev ne pusti skoro več živeti in nam zavija počasi vratove, toda je to zanje in za marsikoga drugega dobro. In kdo jim more zameriti, če žele samim sebi dobro ter tako tudi ravnajo? Saj to želimo tudi mi sebi, samo da v dosego tega v splošnem razen praznega besedičenja nismo bili zmožni doslej storiti ničesar drugega. Dandanes je deležen v javnem življenju vsakdo samo in le v toliko pravic, kolikor si jih je zmožen sam vzeti. Manj ali več pa je to naraven zakon, od vekomaj veljaven. Slabičem in kričačem po navadi ne bašejo drugi pravic siloma v bisago. Stara pa preprosta resnica, po njej se ravnajmo in boljše nam bo. Venomer dokazujemo to in ne bom nehal trkati prej na ta vrata, dokler ne bo petindevetdeset odstotkov vseh državnih nameščencev organiziranih v močni in enotni organizaciji. Pa ne samo organiziranih, to še ni dovolj! Tudi delati, sodelovati, zanimati se za vsak korak, za vsak pokret, za vsako malenkost v organizaciji in zasledovati vse v njej tako živo, kakor dandanes zasleduje osemdeset odstotkov naših tovarišev in tovarišic dogodke, afere, škandale in škandalčke, kolikor jih je brezštevila okrog nas v javnem in političnem življenju. Tisti hip in pri tej priči pa je konec tudi našega delovanja in naše že do neba smrdeče mizerije. S tem pa hkrati tudi hiranja v državni upravi.

Jaz polagam vso važnost na organizacijo, ker vidim le v organizaciji naš spas in s tem zboljšanje državne uprave, ki gre z bliskovito naglico svojo rakovo pot. Nič, nič in nihče je ne reši v propadanju, ako je ne bomo rešili mi sami in vsi skupaj. Ali dokler bomo lačni in razcapani ne, ker je ne moremo. Državni nameščenec in državna uprava je eno in isto. Do beraštva razcapan uradnik, razcapana uprava; eksistenčno osiguran uradnik, osigurana in brezhibna uprava. In ker te svete resnice v Beogradu ne vidijo in nočejo

videti; jo moramo videti sami. Iz tega sledi nujno: ne v političnih strankah, v stanovski organizaciji je politična misija državnega nameščenca, v organizaciji, ki hoče sitega uradnika, človeka in vzoren urad in pošteno uradovanje.

Staro leto je mrtvo, in če je resničen znameniti izrek »le mort saisit le vif«, — nas je naučilo preteklo leto sledečega, kar nam služi v novem letu kot smernica: Prva naša naloga je, restavrirati Zvezo, je preurediti in poživiti. Stvar je v teku in upam, da bomo postavili Zvezo v nekaj tednih na nove, sveže temelje. S starim letom naj pade v večno pozabljenje vse, kar nas je doslej slabilo in ločilo. V novo Zvezo ne ponesimo seboj nobenega sovraštva, nič nasprotij. Pozabimo to in ono, zakaj »tout comprendre c'est tout pardonner«. Osebne ambicije podredimo skupnosti. Oseba kot posameznik ne pomenja v organizaciji ničesar, ker je organizacija, če je je kaj prida, le produkt enodušnosti in skupne moči celokupnega svojega članstva, ki je vsa svoja osebna nagnenja in koristi podredilo koristim skupnosti. Kvintesenca vseh naših stremiljenj bodi: ne zanašati se na druge, ne pričakovati prekrizanih rok, kdaj nam bo vrgel kdo kako milost v naročje, ne v slabosti poklekati kot sužnji, ampak zahtevajmo, kadar bomo dovolj močni, kakor zahtevajo ponosni, svobodni ljudje svojo pravico od krivičnega nasilnika, — brez milosti in prizanašanja. Taka, samo taka je čista pravica, ali je pa — ni. S tem pa je tudi že označeno bistvo naše bodoče organizacije: biti mora bojna organizacija. Vsako drugačno njeno bistvo, borba pod drugačnim praporom, bi bila le borba z mlino na veter. — Pa ne samo na našo Zvezo, tudi na Savez v Beogradu bomo morali obrniti nekoliko več pozornosti. Dogodki preteklega leta so nam pokazali, kako zelo odločuje v našem boju zadržanje Saveza. In sicer smo to občutili v negativnem smislu ob priliki dogodkov v avgustu, ko je bilo zadržanje centrale napram našemu pokretu indiferentno, pasivno, — v pozitivnem smislu pa ob priliki borbe za pragmatiko, ko je Savez odločno nastopil v naš prilog. Ne pomaga nobeno mašenje ušes, — brez močne centralne organizacije, brez stikov in brez tesnega sodelovanja s Savezom ni uspešnega delovanja, pa najsi bi bila naša Zveza še tako zdrava. Treba bo torej gledati, da bomo imeli v bodoče na Savez nekaj več ingerence, nego smo jo imeli dozdej. Lepo, koristno in idealno bi bilo, če bi mogli doseči po reorganizaciji Zveze tudi reorganizacijo Saveza, da bi bila tako ustvarjena neka enotnost. Razmerje pokrajinskih organizacij napram Savezu bi moralo biti centrifugalno, medtem ko je zdaj v praksi centripetalno.

Razmišljati bo treba o zopetni vzpostavitvi Osrednje Zveze javnih nameščencev za Slovenijo. Kolikor mi je znano, je to želja tudi organizacij drugih državnih nameščencev, osobito onih nižjih kategorij. Naša želja je, da se vzpostavi v Osrednji Zvezi status ante, to je stanje, kakoršno je bilo takrat, ko so bile včlanjene v njej še vse organizacije državnih nameščencev v Sloveniji. Seveda je predpogoj te vzpostavitve, da iz njenega vodstva izginejo vsa, kakršnakoliže bodi politična stremiljenja, in da se nižje kategorije ne bodo čutile zapostavljane.

Končno bo treba nekaj ukreniti, da dobi Zveza svoj dom. Naj bo ta še tako skromen, samo da bo v resnici naša last in da ne bomo stali na cesti. Tega paberkovanja po tujih kotih mora biti že enkrat konec. Tako velike organizacije kakor naša Zveza si sploh ne morem misliti brez lastnega lokala, kjer bi se shajali tovariši in kjer bi se gibalo društveno življenje. Pomisliti je treba, da bi se kak tovariš z dežele, ki se mudi slučajno v Ljubljani, često rad oglasil pri vodstvu svo-

je stanovske organizacije, v svojem stanovskem domu, se informiral o tem in onem, pa sedaj, ko smo takorekoč čisto brez strehe, ne ve, kam bi. Iskati zvezine funkcionarje okrog po uradih in stanovanjih, je skrajno neprijetna reč. Saj je še meni, ki sem temu že privajen, najbolj težka, zoprna in mučna pot tedaj, če moram v nujnih zadevah do tega ali onega tovariša na kak urad alj celo na direkcijsko. Kako težko in dostikrat nemogoče je to šele tovarišu z dežele.

Zvezo čakajo v bodočem letu še težke in velike naloge. Kakih velikih, uspešnih zunanjih pokretov skoro ne morem prerokovati za novo leto. Kakor za druge organizacije, bo tudi za našo Zvezo prihodnje leto leto notranjega tihega dela, notranje poglobitve. Preden bo mogla započeti kak uspešnejši boj in se zunanje razmahniti, bo morala v svoji notranjosti prav pridno graditi in organizirati, bo morala zdriniti iz mrtvila še nešteto žalostnih mrličev. Zakaj brezbriznost, malodušnost in nezavednost velike večine slovenskih poštarjev je naravnost nepojmljiva. Zvezi pot v novem letu gotovo ne bo z rožami posuta, dokaj trnjevih dni in ji je še usojenih. Toda če se ji bodo pridružili vsi poštni nameščenci, jo izdatno in vsestransko podpirali moralno in gmotno, če ji bodo stali ob strani s polnim razumevanjem, nesebično, požrtvovalno in zvesto vsi njeni člani, bomo lahko ob koncu leta pisali v njeno bilanco lepše in zadovoljivejše uspehe, nego smo jih v stanu za preteklo leto.

Na tej poti želimo Zvezi in vsem njenim članom blagoslovljeno in srečepolno novo leto 1924.

Računar:

Naša zadruga.

Predvsem naj opozorim cenj. čitatelje, da ta članek ni podan izčrpno, ker bi moral biti sicer mnogo bolj obširen. Združiti sem skušal le toliko podatkov, da si more napraviti vsak zadržnik pregledno in jasno sliko o današnjem položaju in nalogah, ki čakajo zadrugo v bližnji bodočnosti.

Kolikor se še spominjam predseje ustanovnega občnega zbora naše zadruge, smo razmotrivali na njej različna gospodarska vprašanja. Med drugim tudi, s čim vse bi se morala zadruga baviti: Nakupovati bi morala za svoje zadržnike moko, mast, krompir in druge življenjske potrebščine, ustanovila bi se klavnica, ki bi se bavila z izkuhom, nadalje čevljarnica, krojačnica in kaj vem še vse.

Pa preteklo je leto, preteklo drugo, tretje in, če bomo tako gospodarili, celo vrsto let, pa vedno z enim in istim uspehom — hvala bogu! — krili smo izdatke!

Ali je pa zadruga s tem dosegla svoj namen, ki pravi, da se z združitvijo interesov pomnoži kredit, z boljša gospodarski položaj zadržnikov in pridobiva nove.

Prvo točko je sicer dosegla, t. j. pomnožila je kredit, vendar pa se moramo vprašati, če ga je dosegla tudi sorazmerno in pravilno z ozirom na svoj lastni gospodarski položaj?

To vprašanje naj nam razjasni naslednji delni račun zadružne glavnice, kredita in zadružnega prometa.

Od okroglo 600 zadržnikov (delež à Din 25.—) je dobila zadruga Din 15.000.— obratne glavnice. Kredit je navadno dvakrat tolikšen, torej Din 30.000.—. Tedaj skupna vsota, s katero zadruga brez težkih posledic razpolaga, znaša Din 45.000.—. Promet tekočega leta znaša:

Okroglo 500 ton premoga je zadruga nabavila po Din 320.— (pred podražitvijo), 500 ton pa po Din 420.—, skupno Din 370.000.

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANC, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta šte. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nizkih cenah. (22)

Ivan Bonač trgovina s papirjem
priporoča svoje
pisarniške potrebščine.

Ivan Šiška

tovarna parket in parna žaga
Ljubljana, Metelkova ulica 4.

Prodaja tudi odpadke lesa od žage za kurjavo.

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE. Ljubljana

Pisarna Emonska cesta 8. 313
Tovarna Erjavčeva cesta 2 249
Telefon interurban

Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih
oblačil.

KONKURENČNE CENE.

AMERIKANSKI PISALNI STROJ

Zastopstvo za Slovenijo

Franco Bar, Ljubljana, telef. 407

Cankarjevo nabrežje 5.

Špecialna mehanična delavnica.

TVRDKA

HENRIK KENDA, Ljubljana

razprodaja raznih čevljev po brez kon-
kurenčnih cenah.

Najboljšo banaško pšenično
moko oddaja najceneje tvrd.

A. VOLK, Ljubljana,
RESLJEVA CESTA ŠTEV. 24.

IVAN JELAČIN, Ljubljana,

veletrgovina špecerijske in kolonialne robe.
Solidna in točna postrežba.
Ustanovljeno leta 1888.

Semena

na debelo in drobno
za polje in vrt pipo-
roča

Sever & Komp.
Ljubljana

Tkalnica platnenega in bombaževega blaga
Siegel & drug d. z o. z. Ljubljana,

Dunajska cesta št. 31. Telefon 719.

Brzjavljavi: SIGEROS.

Svitavy
(Č. S. R.)

Wien
I. Kai 55

Franc Piškur

špecerijska in delikatesna trgovina
LJUBLJANA, Stari trg šte. 6.

Na zahtevo se naročnina dostavlja na dom.

Ivan Korenčan

LJUBLJANA, Mestni trg šte. 20
trgovina norimberškega - galanterijskega blaga in
pletenin na debelo in drobno

A. & E. SKABERNE

LJUBLJANA, Mestni trg 10

priporoča svojo veliko zalogo manu-
fakturnega blaga po najzmernejših cenah

Manufakturna in modna trgovina

I. KOSTEVC

LJUBLJANA Sv. Petra c. LJUBLJANA

želi srečno in veselo novo leto

SNOJ & MODIC

manufakturna in modna trgovina

LJUBLJANA Prešernova ulica 3

želi srečno in veselo novo leto

JOS. STADLER

tovarna stolov in lesnih izdelkov

Ljubljana, Šodna ul. 11.

Telef. interur. 461. Brz.: Josta-Ljubljana,
priporoča vsakovrstne stole, zaklopne in stabilne
za gostilne, kavarne, vrtove, dvorane itd... vse
pohištvo, furnirje vseh vrst, nadalje vsa automa-
tična strgarska dela ter različne druge stvar.

Modna trgovina za gospode in dame

A. ŠINKOVIC nasl. K. SOSS

Ljubljana, Mestni trg št. 13

želi vsem svojim cenjenim odjemalcem
srečno in veselo novo leto 1924

„ZORA“

družba z o. z.

Ljubljana, Dunajska c. 33.

nudi najceneje

prvorstni bencin in petrolej
amerikanska strojna, mazil-
na in cilindri-olja, karbolinej
strojne masti, modro galico,
žveplo itd.

Gričar & Mejač

LJUBLJANA, samo Šelenburgova ulica šte. 3

želi srečno in veselo novo leto

Združene opekarne d. d.,
Ljubljana, Prešernova ulica 3.

nudijo vsako množino zidne ope-
ke in zarezano strešno opeko.

Najcenejši nakup špecerijskega blaga
pri tvrdki

- ČERNAR & KOMP. -
LJUBLJANA — Semenišče

Pri nakupu blaga

za moške obleke

kakor sukna, ševjota za površnike in
ranglane, kamgarna za obleke in mo-
dne hlače, double štofa za zimske su-
knjiče in površnike, od katerega ima veliko in
lepo izbiro, se priporoča tvrdka

R. MIKLAUC, LJUBLJANA

Lingarjeva ulica, Medana ulica in Pred. Škofljo.

Znižane cene: Solidna postrežba:

SCHNEIDER & VEROVSEK

trgovina z železnino na drobno in debelo.
Največja zaloga strojev in orodja za polje-
delstvo in industrijo, kakor tudi bogata iz-
bira vsakovrstne kuhinjske posode in vsega
v železninarsko stroko spadajočega blaga.

LJUBLJANA, DUNAJSKA ŠTEV. 16.

Priporoča se vam
modna trgovina

T. EGER Ljubljana

Sv. Petra cesta 2.

GOSPODARSKA ZVEZA z. o. z. LJUBLJANA

Dunajska cesta 29 - Telefon 137 - Brzjavljavi: Gospodarska Ljubljana

1. Blagovni oddelek:	b) tovarna mesnih iz-
a) poljedelski pridelki	delkov,
in mlevski izdelki,	c) hladilnica,
b) krmila,	d) izdelovanje umetne-
c) kolonija no blago.	ga ledu.
2. Kmetijski in stroj-	4. Lesni oddelek:
ni oddelek:	a) nakup in prodaja
a) poljedelski in dru-	lesa ter oglja,
gi stroji	b) lastne parne žage,
b) semena, umet. gno-	lastna parketna tovar.
jila,	5. Vinski oddelek:
c) cement, bencin,	a) domača in tuja vina
d) galica, žveplo.	v sodih in buteljkah,
3. Mesni oddelek:	b) vse vrste žganja, ko-
a) izvoz goveje živine	njak, špirit.
in prašičev,	

Zadružna gospodarska banka d. d. Ljubljana

V lastni palači: Miklošičeva cesta 10.

Račun poštno-ček. urada Ljubljana št. 11.945, Zagreb 39.080.

Telefon šte. 57.

Podružnice: Djakovo, Maribor, Sarajevo, Sombor, Split, Sibenik. — Ekspozitura: Bled.

Interesna skupnost: Svaopća Zanatlijska banka d. d. Zagreb, njena podružnica v Karlovcu, Gospodarska banka d. d. Novi Sad

Kapital in rezerve skupno z afilijacijami čez K 60,000,000.

Vloge nad K 350,000,000.

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lomardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tek očem računu n na vložn
knjižice ter preskrbuje vse bančne in borne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk, državne razredne loterije.

LJUBLJANA Mestni trg 5.

O. BERNATOVIC

trgovina
Konfekcijska